

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 6), תשל"א-1971 *

1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹ (להלן – תיקון סעיף 1 החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הקובע" במקום "ו" יבוא "ח".

הוספת סעיף 20א

2. אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

20א. נפטר נכה שהיה זכאי לתגמולים בשעת פטירתו, ולפי חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ז-1950², אין משלמים אחריו תגמולים בגלל המקרה שגרם לנכותו של הנפטר, יוסיפו לשלם את התגמול בשיעור שהיה משתלם אותה שעה, עד תום שנים עשר חדשים מסוף החודש שבו אירעה הפטירה, לידי בן המשפחה שהורה עליו הנכה לפי סעיף 39א, ובאין הוראה – לידי בן זוגו, ובאין בן זוג, לידי בן המשפחה שהורה עליו קצין התגמולים.

"תגמולים אחרי פטירתו של נכה"

תיקון סעיף 35

3. האמור בסעיף 35 לחוק העיקרי יסומן "א" ואחריו יבוא:

"(ב) ניתנה החלטה חדשה המזכה נכה בתשלום תגמולים או תגמול לים מוגדלים, ישולמו התגמולים או התגמולים המוגדלים החל מהמועד של הגשת הראיות החדשות שעל פיהן ניתנה ההחלטה החדשה, אולם רשאי קצין התגמולים להורות שישולמו החל ממועד מוקדם יותר ובלבד שלא יקדם יותר משנה אחת להגשת הראיות החדשות."

הוספת סעיף 43א

4. אחרי סעיף 43 לחוק העיקרי יבוא:

43א. נכה הזכאי לתגמולים ושנערך לזכותו ביטוח למקרה מותו בדרך האמורה בסעיף 14(ב), זכאי להשתתפות בדמי הביטוח מאוצר המדינה בשיעור שנקבע בתקנות.

"ביטוח למקרה מוות"

תחילה

5. תחילתם של סעיפים 1, 2 ו-4 היא ביום כ"ד באדר ב' תשל"ל (1 באפריל 1970).

משה דיין
שר הבטחון

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ נתקבל בכנסת ביום ה' בתמוז תשל"א (1 ביולי 1971); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 916, תשל"א, עמ' 64.

² ס"ח תשי"ט, עמ' 276; תשכ"א, עמ' 156; תשכ"ה, עמ' 6, 292; תשכ"ז, עמ' 139; תשכ"ח, עמ' 168.

³ ס"ח תשי"י, עמ' 162.